

Sygn. akt IX U 2172/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 19 listopada 2013 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 13 sierpnia 2013r.

Sędzia

Sygn. akt IXU 2172/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.11.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. W. (W.) prawa

do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku

z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

gdy ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. nie udokumentował 15 letniego okresu pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych, a jedynie

8 lat, 1 miesiąc i 8 dni.

Organ rentowy wskazał, iż jako takiej pracy nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...)

w R. od dnia 07.11.1974r. do dnia 04.11.1990r., gdy świadectwo wykonywania pracy

w szczególnych warunkach z dnia 26.09.2013r. zostało wystawione przez nieuprawniony podmiot, to jest przez Zakład Usług (...).

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych, po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresu podanego powyżej podnosząc, iż faktycznie w tym czasie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego

o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż świadectwo pracy w warunkach szczególnych z dnia 31.10.1990r. wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) wskazuje, iż ubezpieczony był zatrudniony jako kierowca, przy czym powołano się w nim na Zarządzenie Nr 17 Ministra Górnictwa

i Energetyki z dnia 12.08.1983r. Dział VIII, poz. 2 pkt 2, gdzie widnieje stanowisko kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. W. urodził się w dniu (...)

W dniu 08.08.2013r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z dnia 19.11.2013r., omówionej na wstępie.

Organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. staż pracy

w łącznym wymiarze 30 lat, 3 miesięcy i 12 dni, w tym 8 lat, 1 miesiąc i 8 dni okresów pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony w okresie spornym od dnia 07.11.1974r. do dnia 04.11.1990r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w R. na stanowisku kierowcy (świadectwo pracy

z dnia 31.10.1990r., akta ZUS).

Faktycznie w podanym powyżej okresie spornym ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony, a mianowicie prowadził początkowo samochód marki S. 28 i S. (...) o ładowności 5,5 ton, a następnie Kamaz o ładowności 11 -13 ton. Samochodami tymi przewoził generalnie różnego rodzaju materiały sypkie takie jak żwir, piasek, ziemię, gruz.

Razem z ubezpieczonym pracowali w tym czasie G. L., S. M. i J. Ś., którzy wykonywali pracę taką samą co ubezpieczony. Przedsiębiorstwo (...) w R. wystawiło ubezpieczonemu w dniu 31.10.1990r. świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, w którym zawarło adnotację, iż ubezpieczony podczas zatrudnienia w tym Przedsiębiorstwie od dnia 07.11.1974r. do dnia 04.11.1990r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy, wymienionym w Wykazie A, Dziale VIII, poz.2, pkt.2 Zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki

Nr 17 z dnia 12.08.1983r.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R., zeznań świadków G. L., S. M. i J. Ś. oraz zeznań ubezpieczonego – protokół rozprawy z dnia 08.04.2014r. min. 00:12:07 – 00:21:16.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie jest, że ubezpieczony w dniu 13.08.2013r. ukończył wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany co najmniej 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek prawa do emerytury o jakim mowa w art. 184 pkt.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.1440), to jest czy na dzień 01.01.1999r. posiada 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w okresie spornym od dnia 07.11.1974r. do dnia 04.11.1990r. faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę

w warunkach szczególnych wymienioną w Wykazie A, Dziale VIII, poz.2, tj.: „ pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (...) ”.

Ustalając powyższe Sąd oparł się na danych wynikających z treści dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego oraz w aktach osobowych. Sąd oparł się także na zeznaniach świadków G. L., S. M. i J. Ś., którzy pracowali razem z ubezpieczonym w okresie spornym i byli bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez niego wówczas pracy. W tej sytuacji Sąd uznał zeznania te za wiarygodne, gdy były one rzeczowe, logiczne, przekonywujące, zasadniczo ze sobą zgodne. Sąd oparł się wreszcie na zeznaniach ubezpieczonego, które korelują z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji i z zeznaniami świadków i stąd uznał zarówno te zeznania jak

i dokumentację również za wiarygodne, dodatkowo jako nie kwestionowane przez organ rentowy.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest kompletny, w sposób wyczerpujący wyjaśnia sporną dla tegoż postępowania kwestię, ostatecznie pozwala

na stanowcze rozstrzygnięcie niniejszej sprawy.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do świadczenia na podstawie z art.184 w związku z art.32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.), gdy przy zaliczeniu okresu spornego podanego

na wstępie rozważań do pracy w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy posiada on również na dzień 01.01.1999r. wymagany do przyznania emerytury 15 letni staż takiej pracy i stąd z mocy art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób,

iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 13.08.2013r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Sędzia